

BR FRANS BLOMMAERT
geboren te Asse op 16 mei 1921
overleden te Oostakker
op 26 juli 2004

Frans Blommaert, gesproken uit een voorbeeldig en groot gezin, leerde van jongsaf onze broeders kennen in zijn geboortedorp Asse-ter-Heide. In dit gezin vonden er vijf kinderen de weg naar het kloosterleven. Ook Frans ging naar het juvenaat te Puurs op jeugdige leeftijd. Reeds gedurende zijn noviciaat te Oostakker, onder de naam van Br. Sebaldus, ontpopte Frans zich tot een harde werker met een voorkeur voor handenarbeid.

Het was dan ook niet verwonderlijk dat hij, onder de kundige leiding van wijlen Br. Henri Wyns, in de grote keuken te Oostakker, zich het beroep van volwaardige kok eigen maakte.

Na enkele maanden in het convent te Merchtem verhuisde hij - het was toen oorlog - naar het Kortrijkse broederhuis. Hij nam er niet enkel de zorg voor de keuken op zich, maar eveneens het onderhoud van het huis en de tuin. Hij was een vriend van iedereen die hem ontmoette en kon zo, in die moeilijke periode, toch voorzien in het meest nodige. Ook zijn optimisme en hartelijkheid waren de beste troeven. Na de oorlog bleef hij nog vele jaren in Kortrijk wonen, tot 1956. Deze 14 jaar waren waarschijnlijk zijn gelukkigste periode.

Om zijn kundigheid en dienstvaardigheid werd hij in 1956 kok in het huis van het hoofdbestuur (de residentie) te Oostakker. Te midden van die nieuwe en wisselende leefwereld voelde hij zich vlug thuis. Weerom klonk, ondanks het vele werk, zijn aanstekelijke lach, eigen aan onbevangen en onbekommerde personen. Hij bleef dan ook in de residentie wonen tot aan zijn pensionering in 1985.

In zijn onbezorgd leven werd hij nu en dan wel eens beproefd door tegenslagen zoals het overlijden van familieleden, niet in het minst door de moord op zijn broer in 1979, Br. Angelus Arthur Blommaert, missionaris in Congo. Ook een ernstig heupletsel bracht hem bijna vanzelfsprekend tot rust, alhoewel hij nog lange tijd als hobby in de tuin allerlei karweitjes opknapte. Gedurende zijn lang verblijf in het Broederhuis Glorieux te Oostakker (na 1985) kon hij toch nog - ondanks de wandelstok - per fiets de omgeving verkennen, meestal in het aangename gezelschap van wijlen Br. Cyriel De Wispelaere. Hij bleef ook gedienschtig waar het kon, o.a. bij de afwas na het middagmaal, en dit tot kort voor zijn overlijden.

Ondanks de talrijke medebroeders en het regelmatig bezoek van zijn familie waren de laatste jaren eenzame jaren. Hij leefde enigszins in een verwarde wereld. Tot zijn grote vreugde werden mooie herinneringen nu en dan eens opgehaald. Voor de vele zorgen van ons verplegend personeel was hij dankbaar. Br. Frans vond tot voor enkele weken nog steeds de weg naar de kapel. Daar wachtte hij op de Heer. En de Heer wachtte hem op, tot over de grenzen van de dood. Misschien zal ook in het huis van de Vader zijn onbevangen lach van het eerste uur de hemelbewoners verheugen. Zijn vreugde zal echter zeker volkomen zijn !